

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ל"ו ע"א

פרשת בראשית

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ל"ה ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לְאִתְּתָא בְּאִילָנָא דָּא בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא וְדַאי. אֲכָלוּ מִנִּיהּ וְהִיִּיתָם כְּאֱלֹהִים
יּוֹדְעֵי טוֹב וָרָע. דִּהָא אִיהוּ הָכִי הָוִי אֱלֹהִים שְׁמִיהּ עֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע. וְעַל דָּא וְהִיִּיתָם
כְּאֱלֹהִים יּוֹדְעֵי וָגו'.

תרגום לעברית

וַיֹּאמֶר אֵל הָאֱשָׁה אַף. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, בְּאֵף פָּתַח וְאֵף הִטִּיל בְּעוֹלָם. אָמַר לָהּ לְאִשָּׁה,
בְּאִילָן זֶה בְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְדַאי אֵת הָעוֹלָם, אֲכָלוּ מִמֶּנּוּ וְהִיִּיתָם כְּאֱלֹהִים יּוֹדְעֵי
טוֹב וָרָע. שֶׁהָרִי הוּא כֶּף הוּא אֱלֹהִים שְׁמוֹ עֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע, וְעַל זֶה וְהִיִּיתָם כְּאֱלֹהִים
יּוֹדְעֵי וָגו'.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לָא אָמַר הָכִי. דִּאֲלוּ אָמַר בְּאִילָנָא דָּא בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא,
יָאוּת הָוָה. כִּי הוּא פְּגִרְזֵן בִּיד הַחוּצָב בּוֹ. אֲבָל לֹא אָמַר אֵלָא מְאִילָנָא דָּא אֲכָל קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וְכַדִּין בְּרָא עֲלֵמָא, וְכָל אוֹמֵן סָנִי לְחִבְרִיָּה, אֲכָלוּ מִנִּיהּ וְאִתְּנוּ תַּהוֹן בְּרָאן
עֲלֵמִין. וְעַל דָּא כִּי יוֹדְעֵי אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וָגו' וּבְגִין דִּאִיהוּ יָדַע דָּא אִפְקִיד
לְכוּ עֲלִיהּ דְּלֹא תִּיכְלוּ מִנִּיהּ.

אמר רבי יהודה, לא אמר כה, שאלו אמר באילן זה ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, נאה היה, כי הוא כגרון ביד החוצב בו. אבל לא אמר אלא, מאילן זה אכל הקדוש ברוך הוא ואז ברא את העולם, וכל אמן שונא את חברו, אכלו ממנו ואתם תהיו בוראי עולמות. ועל זה כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו וגו', ומשום שהוא ידע את זה, צוה אתכם עליו שלא תאכלו ממנו.

טקסט הזהר

אמר רבי יצחק בכלא מלילו שקרא. בשירותא דאמרו שקרא הוה. דכתיב אף כי אמר אלהים לא תאכל מכל עץ הגן. ולא הכי. דהא כתיב מכל עץ הגן אכל תאכל וכלהו שרא ליה.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, בכל דברו שקר. בתחלה שאמרו שקר היה - שכתוב אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן, ולא כה, שהרי כתוב מכל עץ הגן אכל תאכל, וכלם התיר לו.

טקסט הזהר

אמר רבי יוסי הא תנינן דפקיד ליה קודשא בריה הוא על עבודה זרה דכתיב ויצו. יי על ברפת השם. אלהים על הדינין. על האדם על שפיכת דמים. לאמר על גלוי עריות. וכי כמה אינשי הוו בעלמא דאיהו אצטריך דא. אלא ודאי כלא על האי אילנא הוה.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, הרי שנינו שצוה אותו הקדוש ברוך הוא על עבודה זרה, שכתוב ויצו. ה' - על ברפת השם. אלהים - על הדינים. על האדם - על שפיכות דמים. לאמר - על גלוי עריות. וכי כמה אנשים היו בעולם שהוא צריך זה? אלא ודאי הכל על האילן הזה היה.

בגין דביה אחידן כל אלין פקודין. דכל מאן דנטיל ליה בלחודוי עביד פרישו. ונטיל ליה באוכלוסין דלתתא דאחידן ביה. ונטיל עבודה זרה ושפיכות דמים וגלוי עריות. עבודה זרה באנון רב רבי ממנן. שפיכות דמים בהאי אילנא תליין דאיהו בסטר גבורה. וסמא' ל אתפקד על דא. גלוי עריות אשה היא ואנתתא אקרי. ואסיר לזמנא לאנתתא בלחודהא אלא עם בעלה דלא יהא חשיד בגלוי עריות. ועל דא בכלהו אתפקד בהאי אילנא. כיון דאכל מניה בכלהו עבר, דהא כלל אחיד ביה.

תרגום לעברית

משום שבו אחוים כל המצוות הללו. שכל מי שנוטל אותו בלבדו, עושה פרווד. ונוטל אותו באוכלוסים שלמטה שאחוים בו, ונטל עבודה זרה ושפיכות דמים וגלוי עריות. עבודה זרה באותם גדולים ממנים. שפיכות דמים תלויים באילן הזה שהוא בצד גבורה. וסמא' ל ממנה על זה. גלוי עריות אשה היא, ואשה נקראת, ואסור לזמן את האשה בלבדה אלא עם בעלה שלא יהיה חשוד בגלוי עריות. ועל זה בכלם הצטוו באילן הזה. כיון שאכל ממנו, עבר בכלם, שהרי הכל אחוז בו.

טקסט הזוהר

רבי יהודה אמר ודאי מלה דא הכי הוא. דאסיר לאתיחדא עם אנתתא בלחודהא אלא אם כן בעלה עמה. מה עבד ההוא רשע. אמר הא מטיתי להאי אילנא ולא מתתי אוף את קריב ומטי בידך ביה ולא תמות. ומלה דא הוא אוסיף לה מגרמיה.

תרגום לעברית

רבי יהודה אמר, ודאי דבר זה כן הוא, שאסור להתיחד עם אשה בלבדה אלא אם כן בעלה עמה. מה עשה אותו רשע? אמר, הרי הגעתי לאילן הזה ולא מתתי, גם את קרבי וגעי בידך ולא תמותי. ודבר זה הוא הוסיף לה מעצמו.

מִיד וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב וְגו'. בַּמָּה חֲמָאָת. אָמַר רַבִּי יִצְחָק הֵהוּא אֵילָנָא (שדה) סָלִיק רִיחִין כָּמָא דָּאֵת אָמַר, (בראשית כז) כָּרִיחַ שָׂדֶה אֲשֶׁר בָּרְכוּ יי. וּבְגִין הֵהוּא רִיחַ דְּהוּה סָלִיק חֲמָדָת לִיה לְמִיכָל מִנִּיה. רַבִּי יוֹסִי אָמַר רָאִיָּה הוּה. אָמַר לִיה רַבִּי יְהוּדָה וְהָא כְּתִיב וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם. אָמַר לִיה הָא רָאִיָּה בְּשִׁיעוּרָא דְּאֵילָנָא נִקְטַת לִיה (נ"א שיעורא דלכא הות) דְּכְתִיב וַתֵּרָא הָאִשָּׁה דִּיִּיקָא:

תרגום לעברית

מִיד וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב וְגו'. בַּמָּה רָאִתָּה? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אוֹתוֹ אֵילָן [שדה] הָעֵלָה רִיחוֹת, כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית כז) כָּרִיחַ שָׂדֶה אֲשֶׁר בָּרְכוּ ה'. וּבְגִלָּל אוֹתוֹ רִיחַ שְׁהִיָּה עוֹלָה, חֲמָדָה אוֹתוֹ לְאָכֹל מִמֶּנּוּ. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, רָאִיָּה הִיָּתָה. אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה, וְהָרִי כְּתוּב וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם? אָמַר לוֹ, רָאִיָּה זֶה בְּשִׁיעוּר שֶׁל הָאֵילָן לְקַחָה אוֹתוֹ [נ"א: שיעור הלב היתה], שְׁכָתוּב וַתֵּרָא הָאִשָּׁה דְּוִקָא.

טקסט הזוהר

וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב. חֲמָאָת וְלֹא חֲמָאָת. כִּי טוֹב. חֲמָאָת כִּי טוֹב וְלֹא אֲתִישְׁבֶּת בֵּיה. מַה כְּתִיב לְבִתָּר וַתִּקַּח מִפְּרִיו וְלֹא כְּתִיב וַתִּקַּח מִמֶּנּוּ. וְהִיא אֲתִידְבָּקָת בְּאַתָּר דְּמוֹתָא. וּגְרִימַת לְכָל עֲלָמָא מוֹתָא. וְאַפְרִישַׁת חַיִּי מִן מוֹתָא. וּבְחוּבָא דָּא גָרִים פְּרִישוּתָא לְאַפְרָשָׁא אֲתָתָא מִבְּעָלָה. דְּהָא קו"ל מְדַבּוּר לֹא מִתְפָּרֵשׁ לְעֲלָמִין. וּמָאן דְּמִפְרִישׁ קוֹל מְדַבּוּר אֲתִתְאַלֵּם וְלֹא יָכִיל לְמַלְלָא. וְכִיּוֹן דְּאֲשַׁתְקַל מִנִּיה מְלוּלָא אֲתִיָּהִיב לְעַפְרָא.

תרגום לעברית

וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב - רָאִתָּה וְלֹא רָאִתָּה. כִּי טוֹב - רָאִתָּה כִּי טוֹב וְלֹא הִתִּישְׁבָּה בּוֹ. מַה כְּתוּב אַחֵר כֵּךְ? וַתִּקַּח מִפְּרִיו, וְלֹא כְּתוּב וַתִּקַּח מִמֶּנּוּ. וְהִיא נִדְבָּקָה בְּמָקוֹם הַמּוֹת, וּגְרָמָה לְכָל הָעוֹלָם מוֹת. וְהַפְרִידָה חַיִּים מִמוֹת, וּבְחֻטָּא זֶה גָרַם פְּרוּד לְהַפְרִיד אִשָּׁה

מבעלה, שהרי קול מדבור לא נפרדים לעולמים. ומי שמפריד קול מדבור, מתאלם ולא יכול לדבר. וכיון שנטל ממנו דבור, נתן לעפר.

טקסט הזוהר

אמר רבי שמעון כתיב, (תהלים לט) נאלמתי דומיה החשיתי משוב וכאבי נעפר. נאלמתי דומיה. האי קרא כנסת ישראל אמרו בגלותא. מאי טעמא בגין דקול מדבור ליה לדבור. כיון דאיהי בגלותא קול אתפרש מינה ומלה לא אשתמע ועל דא נאלמתי דומיה וגו'. מאי טעמא בגין דהחשיתי משוב דלא אזיל קול בהדה. וישראל אמרי (תהלים סה) לה דומיה תהלה. מאי דומיה, דא תהלה לדוד. דאיהי דומיה בגלותא ושתיקא בלא קול. אמר רבי יצחק מאי לה. בגינה איהי דומיה ושתיקא דאסתלקא מנה קול.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון, כתוב (תהלים לט) נאלמתי דומיה החשיתי משוב וכאבי נעפר. נאלמתי דומיה, פסוק זה אמרה אותו כנסת ישראל בגלות. מה הטעם? בגלל שקול מנהיג את הדבור, כיון שהיא בגלות. קול נפרד ממנה, ודבור לא נשמע, ועל זה נאלמתי דומיה וגו'. מה הטעם? בגלל שהחשיתי משוב, שלא הולך קול אתה. וישראל אומרים (שם סה) לה דומיה תהלה. מה זה דומיה? זו תהלה לדוד, שהיא דומיה בגלות ושותקת בלי קול. אמר רבי יצחק, מה זה לה? בגללה היא דומיה ושותקת שהסתלק ממנה קול.

טקסט הזוהר

השלמה מההשמטות (סימן ל"ה)

(ישעיה נ"ה) ובִּלְאֵי מַחִיר יִזְן וְחֶלֶב, מָה עֲנִין זֶה אֶצֶל זֶה. אֲלֹא מִלְמַד שֶׁהָיִן הוּא פֶּחַד וְחֶלֶב הוּא חֶסֶד. וּמִפְּנֵי מָה הַזְכִּיר יִזְן תַּחֲלִיָּה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא קָרוֹב אֵלֵינוּ יוֹתֵר, יִזְן וְחֶלֶב סִלְקָא דַּעְתָּךְ, אֲלֹא אֵימָא דְמוֹת יִזְן וְחֶלֶב. ע"כ. (עד כאן מההשמטות)

תרגום לעברית

ובִּלְאֵי מַחִיר יִזְן וְחֶלֶב (ישעיה נה). מהו יִזְן וְחֶלֶב? מָה עֲנִין זֶה אֶצֶל זֶה? אֲלֹא מִלְמַד שֶׁהָיִן הוּא פֶּחַד, וְחֶלֶב הוּא חֶסֶד. וּמִפְּנֵי מָה הַזְכִּיר יִזְן תַּחֲלִיָּה? מִפְּנֵי שֶׁהוּא קָרוֹב אֵלֵינוּ יוֹתֵר. יִזְן וְחֶלֶב עוֹלָה עַל דַּעְתָּךְ? אֲלֹא אָמַר, דְּמוֹת יִזְן וְחֶלֶב: ע"כ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ל"ז ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

וַתִּקַּח מִפְּרִיָּו הָא תַּנִּינָן סַחֲטָה עֲנָבִים וַיַּהֲבֵת לִיהּ וּגְרִימוֹ מוֹתָא לְכָל עַלְמָא. דְּהָא אֵילָנָא דָא בֵּיה שְׂרָיָא מוֹתָא. וְהוּא אֵילָנָא דְשִׁלְטָא בְּלִילְיָא.

תרגום לעברית

וַתִּקַּח מִפְּרִיָּו, הָרִי שְׁנִינוּ שֶׁסַּחֲטָה עֲנָבִים וַנִּתְּנָה לוֹ, וּגְרִימוֹ מוֹת לְכָל הָעוֹלָם. שֶׁהָרִי אֵילָן זֶה בּוֹ שׁוֹרֵה הַמּוֹת, וְהוּא אֵילָן שֶׁשׁוֹלֵט בְּלִילְיָה. וְכִשְׁהִיא שׁוֹלֵטָת, כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם טוֹעֲמִים טַעַם מוֹת. אֲלֹא אוֹתָם בְּנֵי הָאֱמוּנָה מְקַדִּימִים וְנוֹתְנִים לָהּ נַפְשָׁם בְּפִקְדוֹן. וּבְגִלְלָה שֶׁהוּא בְּפִקְדוֹן, חוֹזְרוֹת הַנַּפְשׁוֹת לְמְקוֹמָם, וְעַל זֶה (תהלים צב) וַאֲמוֹנָתְךָ בְּלִילוֹת כָּתוּב. וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנִיָּהֶם. רַבִּי חִיָּא אָמַר, שֶׁהָרִי נִפְקָחוּ לְדַעַת רְעוּת הָעוֹלָם מִה שֶׁלֹּא יָדְעוּ עַד עַכְשָׁיו. כִּיּוֹן שֶׁיָּדְעוּ וְנִפְקָחוּ לְדַעַת רַע, אֲזִי יָדְעוּ כִּי עִירָמָם הֵם, שֶׁאֲבָדוּ זֶהָר עֲלִיוֹן שֶׁהָיָה מְכַסֶּה עֲלֵיהֶם וְהִסְתַּלַּק מֵהֶם, וְנִשְׁאַרוּ עֲרֻמִּים מִמֶּנּוּ. וַיִּתְּפְרוּ עֲלֵה תֵּאנָה - נִדְּבָקוּ לְהִתְפַּסּוֹת בְּאוֹתָם צִלְמִים שֶׁל אוֹתוֹ אֵילָן שֶׁאֲכָלוּ מִמֶּנּוּ שֶׁנִּקְרָאִים עֲלִים שֶׁל הָאֵילָן. וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֵרֹת - רַבִּי יוֹסִי אָמַר, כִּיּוֹן שֶׁיָּדְעוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה וְנִדְּבָקוּ בּוֹ, רָאוּ שֶׁהָעוֹלָם

הָזֶה מְנַהֵג עַל יְדֵי אוֹתָם עֲלִים שֶׁל הָאֵילָן, וְעָשׂוּ לָהֶם חֶזֶק לְהִתְחַזֵּק בָּהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאִזּוֹ
יָדְעוּ כָּל מִינֵי כְּשָׁפִים שֶׁל הָעוֹלָם, וְרָצוּ לַחְגֹּר כָּלִי זֵין בְּאוֹתָם עֲלִים שֶׁל הָאֵילָן כְּדֵי לְהִגֹּן
עֲלֵיהֶם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.
מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5
עיצוב הדף: זוהר היומי.